

LA LLUFA

RETIRADA DE LLUFA

Ens hem tornat a equivocar i hem de tornar a disculpar-nos però aquesta vegada, cal dir-ho, ho fem amb gust i goig.

Un mal dia, agafant filtracions no fidedignes, ens vàrem deixar portar per la moda groga del periodisme i vàrem acusar a Jordi Pujol i... d'haver-nos fet perdre la fe en els catalans de pro.

Gran dia el d'avui, on gràcies a un llibre, hem sabut la veritat de la boca del mateix Molt Honorable Ex President de La Generalitat de Catalunya Jordi Pujol i Soley.

Demano perdó als catalans, ha dit, però jo no sóc un corrupte. Hòstia, més clar l'aigua! En el llibre diu més coses, és clar però el que importa ja està dit. I punt i final a la falsa controvèrsia.

Els catalans, acostumats a ser els millors del món en pràcticament totes les empreses humanes i divines, tenim un defecte (que ve de la virtut de ser collonuts). Nen que neix a Catalunya, nen beneït pels déus i naturalment això obliga molt, et fa ser rígid. A un català, no se li permeten relliscades. Un català és íntegre de cap a peus i si s'ha casat a Montserrat, ja pot fer el que vulgui que segur que li trobem explicació.

Aquesta rigidesa (que ve de la virtut de la fe en els nostres líders) ens va portar a l'error. Clar, tu veus una família nombrosa amb més cotxes que al saló de l'Automòbil i et fa rumiar. Veus a uns col·laboradors vivint com Déu (però a la catalana, sense ostentació) i rumies. Després algú amb mala folla et diu que tan el pare de la família com el dels col·laboradors és el President de la Generalitat i et surt la senyera per la boca, i dius el que no has de dir i penses el que no has de pensar.

A mi ja m'estranyava. En el fons, mai no he cregut que en Jordi Pujol fos un corrupte, mai. Però em faltava la confirmació oficial. Ara ja la tinc. El mateix Pujol ho ha dit. Ell no és corrupte. I te raó. Ell és un pare. Un pare bo que malgrat tenir la consciència neta, demana perdó per si algú es va creure les notícies

mal intencionades de fora. Estic a punt de llàgrima i sabent que ja no puc fer res per recuperar la meva pròpia estima, em limito a treure honorablement la Llufa que un mal dia l'hi vaig plantar a l'honorable cul de l'honorable President. I que Déu em perdoni.

